

Tisztelt Képviselő-testület!

Pozitív

Vannak segítségre váró embertásaink, akik a problémáikkal nem tudnak egyedül megküzdeni. Környezetük hozzáállása lehet támogató vagy elutasító. Az elutasítás csak mélyebbre löki a maga ásta gödörbe, de hogyha támogatást kap, akkor sokszor látványos változást érhetünk el.

Ezt történt Újbudán is.

Hosszú évek óta problémát jelentett egy elhanyagolt lakóterület, amelyről már történetek keringtek, mindenki csak a problémát látta benne. A tulajdonost felszólították, nyaggatták, fenyegették, akinek az lett az eredménye, hogy embertársunk bezárkózott és egyre jobban megszakította a kapcsolatot a külvilággal.

Szerencsére jött néhány segítőkész honfitársunk, akik beszélgettek a tulajdonossal jószándékkal álltak hozzá, a segítségükről biztosították és így a többiek által emelt falakat sikerült lassan lebontaniuk.

Az eddig zárkózott, magába forduló, elutasító személy, újra kezdett bízni a környezetében és lassan a közelébe engedte a segítőkezet nyújtó „barátaikat”. Így hosszú évek után sikerült elérni azt, hogy önkéntesek segítségével az elhanyagolt, szemetes területet legalább részben sikerült kitakarítani.

Kis lépés ez egy hosszú úton, de egyben hatalmas siker is. A környéken élők tapasztalták a változást, ezáltal kevesebb atrocitás éri a tulajdonost. Néhányan megállnak vele beszélgetni is, így egyre nyitottabbá válik a környezetére és a környezete is elfogadóbbá válik vele szemben.

Elindult egy folyamat, ami azt mutatja, hogyha problémát látunk és amennyiben tudunk segítni, nem ítélezünk, addig saját magunkon is segítünk, mert lehet, hogy a minket zavaró problémát tudjuk megoldani, ezáltal nem csak másoknak teszünk jót, hanem magunknak is.

Negatív

Napjaink nem szólnak másról, mint a demokráciáról. A demokrácia kitalálói azt gondolták, hogy amit elképzelték, az jó és működni fog. Megfelelő egyénnel és megfelelő intelligenciával ez még meg is valósulhat. De bármelyik hiánya súlyosan félresiklathatja ezt az erőfeszítést.

Sajnos erre a félreértelmezett demokráciára egyre több példa van. Nagy táptalaja ennek a közösségi média felülete. Számos poszt jelenik meg a demokrácia zászlaja alatt, amely nem szól másról, mint arról, hogy nekem, mint egyénnek mi a jó, mit akarok és mi nem tetszik. Az, hogy ez a társadalom többi tagjára milyen hatással van, az ezeket a félreértelmezőket nem érdekli. Ezen személyek ideológiája nem szól másról, mint arról, hogy neki személy szerint mi az érdeke. Úgy gondolják, hogy a demokrácia arról szól, hogy bármit megtehetek, a demokráciában annak kell lennie, ami neki megfelelő, mert neki ehhez joga van. Ezek a személyek azt hirdetik, hogy a demokrácia és a liberalizmus arról szól, hogy mindenki fogadja el amit én akarok.

Itt siklik félre ez a történet. A demokrácia nem arról szól, hogy azt csináljak, amit akarok, hanem arról, hogy van választási lehetőségem. És elmondhatom a véleményemet, de ez nem

azt jelenti, hogy ezt mindenkinek kötelező jelleggel el kell fogadnia. A liberalizmus félreértelmezése is abból adódik, hogy mindenki fogadja el azt amit én akarok, vagy amilyen vagyok, de aki nem azt az elvet vallja amit én, azt fel kel négyelni, mint Koppányt István idején.

Ha ezeket a téveszméket sikerülne feldolgoznia a társadalom tagjainak, akkor valószínűleg valóban kialakulhatna egy élhető és valóban működő társadalom. Csak az a probléma, hogy jelen pillanatban ettől az állapottól olyan messze vagyunk, mint Makó Jeruzsálemtól.

Budapest, 2023. szeptember 5.

Rádi Károly
tanácsnok